

DE TWEELING

Een leuke parabel die kan aanzetten tot bezinning op meerdere niveaus: over zichtbare en onzichtbare realiteit, over God, over 'navelstrengen', over groeien en ontwikkelen...

Eens ontwikkelde zich een tweeling in de baarmoeder. Toen ze langzaam samen rijper werden, ontdekten ze elkaars bestaan en wisselden ze gedachten met elkaar.

- Geloof jij in een leven na de geboorte?
- Jazeker, ons leven hier is enkel bedoeld om te groeien en te ontwikkelen zodat we ons kunnen voorbereiden op een bestaan na de geboorte.
- Absurd zeg! En hoe zou dat leven er dan moeten uitzien?
- Ik denk dat het er veel lichter zal zijn en wie weet lopen we dan rond op onze benen en eten we met onze mond.
- Wat een onzin! Met onze mond eten terwijl we een navelstreng hebben die ons voedt... Bovendien kunnen we niet rondlopen want de navelstreng is nu al veel te kort.
- Toch weet ik zeker dat het kan, maar het zal allemaal anders zijn dan hier. Misschien hebben we de navelstreng dan niet meer nodig.
- Er is nog nooit iemand teruggekomen van "na de geboorte". Met onze geboorte is het leven ten einde.
- En toch denk ik dat we onze moeder zullen zien en zij zal verder voor ons zorgen.
- Moeder? Geloof jij in een moeder? Waar is ze dan?
- Nou hier en overal om ons heen. Wij zijn en bestaan in haar. Zonder haar zouden wij niet leven.
- Kletspraat, van een moeder heb ik nog nooit iets gemerkt of gezien, dus bestaat ze ook niet.
- Toch. Soms, als we stil zijn kun je haar voor ons horen zingen of voelen hoe ze onze wereld streelt.

Misschien ook een leuk idee om hierover van gedachten te wisselen en samen over te praten als er eens niemand is om te preken...

UIT EEN KINDERMOND...

- *"Je moet niet zeggen 'ik hou van jou' als het niet waar is. Maar als het wel waar is dan moet je het heel vaak zeggen. De mensen vergeten dat..." (Jessica, 8 jaar)*
- *"Liefde is wanneer een oude vrouw en een oude man nog vrienden zijn, zelfs als ze elkaar goed kennen." (Tom, 6 jaar)*
- *"Wanneer iemand ons liefheeft, wordt onze naam anders uitgesproken. Dan weten we dat onze naam veilig is in hun mond..." (Rebecca, 8 jaar)*

DEPRESSIE

Een heel klein ventje, vastzittend in een hoek in een kader... Dit is een van de afbeeldingen die gemaakt werden in een reeks over depressie door iemand die er zelf mee te kampen had. Zo voelt iemand die in een zware depressie zit zich soms. En dat kunnen anderen vaak niet begrijpen.

Het kader is beplakt met allerlei knipsels met teksten uit magazines, boeken, kranten... De vele gebeurtenissen die op ons afkomen kunnen soms zwaar doorwegen. Je zelfbeeld en eigenwaarde brokkelt af...

Er zitten ook knipsels van bijbelverzen bij. Een bepaalde soort godsdienst kan immers dit gevoel soms nog zwaarder maken. Bijvoorbeeld wanneer de nadruk komt te liggen op zaken als zonde en schuld, verloren zijn, ons zwak zijn ("we kunnen niets") ...

De Bijbel is duidelijk. God vindt ons niet niets! Lees Psalm 8 nog maar eens! Hij vond de mens trouwens capabel genoeg om hem de wereld (de hof van Eden) toe te vertrouwen om die te bewerken en te bewaren. En gelukkig is Hij niet iemand die ons vastpint op zonde en schuld. Dat had Jesaja heel goed begrepen: "Je hebt al mijn zonden achter je rug geworpen!" (Jesaja 38:17) Jezus illustreerde dit op zijn eigen creatieve manier in de gelijkenis van de 'verloren' zoon.

Welkom! Zonder vragen ... Wie je ook bent, wat er ook gebeurd is.

Misschien dat de afbeelding hiernaast goed weergeeft wat het resultaat kan of zou moeten zijn van een gezonde godsdienst en geloof... Ik wens het jullie zeker toe!

Donderdag 27 februari om 19.30 uur: bijbelzoom. We zijn aanbeland bij het 'gebod' van de sabbat. Je zou kunnen denken dat we daar nog weinig kunnen of moeten vertellen, maar niets is minder waar!

Welkom op ZOOM!

Sabbat 15 februari: preek door Johan

Sabbat 22 februari: preek door Elie Melis

Een tekening die verband houdt met ons donderdagavond-thema...

